Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Analýza protestů proti korupci v České republice

Autor: Sophie Skoupá

Tématem předkládané bakalářské práce je výzkum protestních událostí proti korupci v ČR. Konkrétně si autorka klade za cíl zanalyzovat, zda protestní aktivity konané proti korupci byly explicitně namířené proti Andreji Babišovi či obecně proti korupci a jako doplňující cíle, jaké nástroje byly v protestech využívány a jaké požadavky protestující vznášeli. Za tímto účelem byla v práci vhodně zvolena metoda protest event analysis, jež umožnila autorce nashromáždit poměrně velké množství dat pro nemalé množství protestních událostí. Právě využití primárních dat a jejich robustnost je nejsilnějším momentem práce. Autorka nashromáždila hodnotné informace o velkém množství protestů, jež mají potenciál přiblížit charakter a zaměření protestních aktivit proti korupci konaných v ČR. Bohužel daný potenciál zůstal z velké části nenaplněný, a to především v analytické části práce.

Prvním problematickým momentem je práce s teorií a teoretickými koncepty. V tomto ohledu autorka sice v teoretické části představuje typy politického aktivismu, ale v analýze je nijak nevyužívá, naopak některé koncepty, s nimiž v analýze následně pracuje, nejsou dostatečně vymezeny (například rozdíl mezi protestem a demonstrací).

Analýza následně působí jaksi triviálně, kdy autorka strojově vyjmenovává výsledky deskriptivních statistik formou grafů, avšak bez jakékoliv hlubší teoretické argumentace a bez zohlednění politického a společenského kontextu. Ačkoliv v práci nalezneme kontextuální kapitolu, v níž autorka popisuje jednotlivé vlády, ta je nadmíru stručná a bez zaměření na cíl práce. V tomto ohledu bych doporučila více se zde zaměřit na konkrétní korupční kauzy a problémy vlád a zkoumat, které z daných kauz skutečně vedly k protestům a které nikoliv. Autorka se zde omezuje na výroky typu: „to mohlo vést k protestům“ nebo „mohlo to vyvolat negativní reakce společnosti“, což je nic neříkající a vzhledem k tomu, že všechny tyto události již proběhly, není zde pro spekulace tohoto typu prostor.

Ignoraci kontextu při interpretaci dat tedy považuji za druhý problematický moment práce, a to z toho důvodu, že některé závěry poté plavou na vodě a chybí pro ně jasný důkazní materiál. Takto autorka sice zodpovídá svou hlavní výzkumnou otázku, že většina protestů byla namířena proti Andreji Babišovi, ale daný závěr opírá jen o koláčový graf, aniž by to podpořila dalšími důkazy jako je například načasování protestů apod. Autorka také není schopná zachytit dynamiku a vývoj protestů, ačkoliv se z úvodu zdálo, že je to jedním z cílů práce, neboť většinu

analyzovaných proměnných průměruje na celé období a není tak možné z práce vyčíst, zda konkrétní korupční kauzy například vyvolaly větší množství protestů než jiné nebo jak se lišily protesty proti Babišovi od těch obecně namířených proti korupci.

Také příliš nerozumím tomu, proč autorka v analýze vyčleňuje jen některé protesty a organizace (autorka porovnává tři největší demonstrace), které popisuje podrobněji, neboť cílem práce bylo zachytit dynamiku veškerého politického aktivismu proti korupci za dané období. Samozřejmě je možné se na některé akce podívat detailněji, ale autorka by nám měla vysvětlit účel takového počínání. Podobný problém vidím u některých proměnných, jejichž zařazení do analýzy není vzhledem k cílům práce jasné. Příkladem je počet účastníků. Autorka by zde měla nejen mechanicky popsat, kolik v průměru měly protestní akce proti korupci účastníků, ale především tato data využít pro zachycení rozdílů a dynamiky protestů proti Babišovi na jedné straně a těch obecných na straně druhé, což ostatně bylo hlavním cílem práce. To samé platí pro kapitolu symbolické nástroje, která je příliš stručná, když zde kromě grafu nenacházíme žádné příklady či snahu zachytit vývoj jejich využití v různých protestech.

V práci se také objevuje celá řada spekulativních závěrů („dalším možným důvodem k diskuzi je, proč je tomu tak: možná kvůli větší populaci, politické angažovanosti nebo dostupnosti veřejných prostorů“) či obecných prohlášení („Vládní politika byla výrazně ovlivněna jak pozitivními, tak negativními faktory, které měly dopad na veřejný život a politickou scénu v České republice“), které nám nic konkrétního neřeknou a analýze nijak nepomůžou.

Pokud jde o samotný závěr, autorka v něm tvrdí, že její práce napomohla „pochopit vztahy, mechanismy a dopady politického aktivismu“, což bohužel není pravda a nebylo to ani cílem práce. Mechanismy ani dopady protestních aktivit se autorka v práci nikde systematicky nezabývá, vyjma občasných spekulativních tvrzení zmiňovaných výše. Také zde zůstala některá rezidua předchozí verze práce, jež v novém textu nedávají smysl. V následující větě například autorka odkazuje na kapitolu zabývající se právním vymezením korupce v ČR, ačkoliv daná kapitola byla z práce již vymazána („Ať je to z důvodu toho, že korupci nelze jednoznačně definovat a velmi záleží na konkrétních zákonech, jak vyplývá z práce.“).

Posledním problematickým momentem práce je nepřiměřené množství gramatických a stylistických chyb. V práci nacházíme celou řadu nesrozumitelných vět typu: „Tato práce je přínosná z důvodu absence uceleného výzkumu ani jemu podobné práce se zabývá touto problematikou v České republice tímto způsobem“ nebo „Studie této bakalářské práce

zabývající se problematikou, která v tomto pojetí dosud nebyla takto zkoumána, respektive nebyla na to sesbírána relevantní data, která by dokazovala existenci o takové akademické práce.“.

Přes všechny zmíněné nedostatky musím ocenit především snahu sesbírat velké množství primárních dat, kdy se autorce skutečně podařilo nashromáždit řadu relevantních a důležitých informací o protestních aktivitách proti korupci v ČR a které mohou mít význam i pro další výzkumy. Ačkoliv cíle práce nebyly příliš ambiciózní, autorka za pomocí dat zodpověděla hlavní výzkumné otázky.

Práci proto s výhradami doporučuji k obhajobě.

Barbora Vališková

Ve Vrchlabí 7.8.2024